

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 406

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

7 decembrie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 406/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
2015/C 406/02	Decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene din 10 iunie 2014 privind depunerea arhivelor istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene la Arhivele istorice ale Uniunii Europene (Institutul Universitar European)	2

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 406/03	Cauza C-137/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2011/92/UE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Articolul 11 — Directiva 2010/75/UE — Emisii industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) — Articolul 25 — Acces la justiție — Reglementare procedurală națională neconformă]	4
---------------	---	---

RO

2015/C 406/04	Cauza C-167/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Hotărârea Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Sumă forfetară și penalități)	5
2015/C 406/05	Cauza C-168/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Grupo Iteveles SL, Applus Iteuve Technology, Certio ITV SL, Asistencia Técnica Industrial SAE/Oca Inspección Técnica de Vehículos SA, Generalidad de Cataluña (Trimitere preliminară — Articolele 49 TFUE și 51 TFUE — Libertatea de stabilire — Directiva 2006/123/CE — Domeniu de aplicare — Servicii în cadrul pieței interne — Directiva 2009/40/CE — Accesul la activitățile de inspecție tehnică a vehiculelor — Exercițiere de către un organism privat — Activități asociate exercitării autorității publice — Regim de autorizare prealabilă — Motive imperative de interes general — Siguranță rutieră — Împărțire teritorială — Distanța minimă dintre stațiile de inspecție tehnică a vehiculelor — Cotă maximă de piață — Justificare — Aptitudinea de a atinge scopul urmărit — Coerență — Proporționalitate)	6
2015/C 406/06	Cauza C-216/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Laufen – Germania) – Procedură penală împotriva lui Gavril Covaci (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2010/64/UE — Dreptul la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale — Limba în care se desfășoară procedura — Ordonanță penală privind obligarea la plata unei amenzi — Posibilitatea formulării unei opoziții într-o altă limbă decât cea a procedurii — Directiva 2012/13/UE — Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale — Dreptul de a fi informat cu privire la acuza — Notificarea unei ordonanțe penale — Modalități — Desemnare obligatorie a unui mandatar de către persoana suspectată — Termen de opoziție care curge de la data notificării mandatului)	7
2015/C 406/07	Cauza C-251/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Calitatea motorinei — Specificație tehnică națională care impune cerințe de calitate suplimentare în raport cu dreptul Uniunii)	8
2015/C 406/08	Cauza C-270/14 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2015 – Debonair Trading Internacional Ld ^a /Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SÔ:UNIC — Mărci comunitare și naționale verbale anterioare SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Familie de mărci]	9
2015/C 406/09	Cauza C-306/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Direktor na Agentsia „Mitnitsi”/Biovet AD [Trimitere preliminară — Directiva 92/83/CEE — Armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice — Articolul 27 alineatul (1) litera (d) — Scutire de acciza armonizată — Alcool etilic — Utilizare pentru curățarea și dezinfectarea materialului și a spațiilor care servesc la producerea medicamentelor]	9

2015/C 406/10	Cauza C-310/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Helsingin hovioikeus – Finlanda) – Nike European Operations Netherlands BV/ Sportland Oy, în lichidare [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolele 4 și 13 — Procedură de insolvență — Acte prejudiciabile — Acțiune în restituirea plăților efectuate înainte de data deschiderii procedurii de insolvență — Legea statului membru de deschidere a procedurii de insolvență — Legea unui alt stat membru care guvernează actul în cauză — Lege care nu permite în cazul respectiv, sub nicio formă, atacarea actului respectiv — Sarcina probei]	10
2015/C 406/11	Cauzele conexate C-352/14 și C-353/14: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – Spania) – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14), Elisabet Rion Bea (C-353/14)/Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE, Fondo de Garantía Salarial (Trimitere preliminară — Articolele 107 TFUE și 108 TFUE — Criză financiară — Ajutoare pentru sectorul financiar — Compatibilitatea unui ajutor cu piața internă — Decizie a Comisiei Europene — Entitate financiară supusă unui proces de restructurare — Concedierea unui lucrător — Reglementare națională referitoare la cuantumul indemnizațiilor de concediere)	11
2015/C 406/12	Cauza C-494/14: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance de Bruxelles – Belgia) – Uniunea Europeană/Axa Belgium SA (Trimitere preliminară — Funcționari — Statutul funcționarilor — Articolele 73, 78 și 85a — Accident de circulație — Drept național care instituie un regim de răspundere obiectivă — Subrogarea Uniunii Europene — Noțiunea „terț responsabil” — Noțiune autonomă de drept al Uniunii — Noțiune care vizează orice persoană obligată, în temeiul dreptului național, să repare prejudiciul suferit de victimă sau de avânzii cauză ai acesteia — Prestații care nu sunt în mod definitiv în sarcina Uniunii)	12
2015/C 406/13	Cauza C-17/15 P: Recurs introdus la 19 ianuarie 2015 de Eugen Popp și de Stefan M. Zech împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 6 ianuarie 2014 în cauza T-463/12, Eugen Popp și Stefan M. Zech/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) . . .	13
2015/C 406/14	Cauza C-399/15 P: Recurs introdus la 23 iulie 2015 de Vichy Catalán, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 25 iunie 2015 în cauza T-302/15, Vichy Catalán/OAPI – Hijos de Rivera (Fuente Estrella)	13
2015/C 406/15	Cauza C-467/15 P: Recurs introdus la 3 septembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 24 iunie 2015 în cauza T-527/13, Italia/Comisia	14
2015/C 406/16	Cauza C-473/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bezirksgericht Linz (Austria) la 7 septembrie 2015 – Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR/Eugen Adelsmayr	15
2015/C 406/17	Cauza C-482/15 P: Recurs introdus la 9 septembrie 2015 de Westermann Lernspielverlag GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 iulie 2015 în cauza T-333/13, Westermann Lernspielverlag GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	16
2015/C 406/18	Cauza C-489/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 17 septembrie 2015 – CTL Logistics GmbH/DB Netz AG	17

2015/C 406/19	Cauza C-490/15 P: Recurs introdus la 18 septembrie 2015 de Ori Martin SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauzele conexate T-389/10 și T-419/10	19
2015/C 406/20	Cauza C-493/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 21 septembrie 2015 – Agenzia delle Entrate/Marco Identi	20
2015/C 406/21	Cauza C-504/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Frosinone (Italia) la 23 septembrie 2015 – procedură penală împotriva Conti Antonio Paolo	20
2015/C 406/22	Cauza C-505/15 P: Recurs introdus la 23 septembrie 2015 de Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauzele conexate T-389/10 și T-419/10	21
2015/C 406/23	Cauza C-516/15 P: Recurs introdus la 24 septembrie 2015 de Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 15 iulie 2015 în cauza T-47/10: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV, Akcros Chemicals Ltd/Comisia Europeană	22
2015/C 406/24	Cauza C-519/15 P: Recurs introdus la 25 septembrie 2015 de Trafilerie Meridionali SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauza T-422/10	23
2015/C 406/25	Cauza C-521/15: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2015 – Regatul Spaniei/Consiliul Uniunii Europene	25
2015/C 406/26	Cauza C-522/15 P: Recurs introdus la 28 septembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauzele conexate T-389/10 și T-419/10	26
2015/C 406/27	Cauza C-529/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 7 octombrie 2015 – Gert Folk	27

Tribunalul

2015/C 406/28	Cauza T-309/13: Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2015 – Enosi Mastichoparagagon/OAPI – Gaba International (ELMA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrarea internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală ELMA — Marca comunitară verbală anterioară ELMEX — Refuzul înregistrării — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	29
2015/C 406/29	Cauza T-664/13: Hotărârea Tribunalului din 21 octombrie 2015 – Petco Animal Supplies Stores/OAPI – Gutiérrez Ariza (PETCO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PETCO — Marcă comunitară figurativă anterioară PETCO — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Suspendarea procedurii administrative — Norma 20 alineatul (7) litera (c) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Motiv care nu susține concluziile — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Inadmisibilitate”]	29
2015/C 406/30	Cauza T-470/14: Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2015 – Hewlett Packard Development Company/OAPI (ELITEPAD) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ELITEPAD — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	30

2015/C 406/31	Cauza T-563/14: Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2015 – Hewlett Packard Development Company/OAPI (ELITEDISPLAY) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ELITEDISPLAY — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	31
2015/C 406/32	Cauza T-315/15: Acțiune introdusă la 13 mai 2015 – Vince/OAPI (ELECTRIC HIGHWAY)	31
2015/C 406/33	Cauza T-530/15: Acțiune introdusă la 11 septembrie 2015 – Huhtamaki și Huhtamaki Flexible Packaging Germany/Comisia	32
2015/C 406/34	Cauza T-531/15: Acțiune introdusă la 11 septembrie 2015 – Coveris Rigid (Auneau) France/Comisia	34
2015/C 406/35	Cauza T-542/15: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2015 – Ungaria/Comisia	35
2015/C 406/36	Cauza T-543/15: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/ECHA	36
2015/C 406/37	Cauza T-571/15: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2015 – Bimbo/OAPI – ISMS (BIMBO BEL SIMPLY MARKET)	37
2015/C 406/38	Cauza T-574/15: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2015 – Kozmetika Afrodită/OAPI – Núñez Martín și Machado Montesinos (KOZMETIKA AFRODITA)	38
2015/C 406/39	Cauza T-575/15: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2015 – Kozmetika Afrodită/OAPI – Núñez Martín și Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS)	38
2015/C 406/40	Cauza T-577/15: Acțiune introdusă la 1 octombrie 2015 – Uribe-Etxebarria Jiménez/OAPI – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA)	39
2015/C 406/41	Cauza T-584/15: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2015 – POA/Comisia	40
2015/C 406/42	Cauza T-585/15: Acțiune introdusă la 5 octombrie 2015 – Monster Energy Company/OAPI (GREEN BEANS)	41
2015/C 406/43	Cauza T-586/15: Acțiune introdusă la 8 octombrie 2015 – Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret/OAPI – NBC Fourth Realty (NaraMaxx)	42
2015/C 406/44	Cauza T-598/15: Acțiune introdusă la 21 octombrie 2015 – Stichting Accolade/Comisia	42

Tribunalul Funcției Publice

2015/C 406/45	Cauza F-81/14: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 27 octombrie 2015 – Labiri/Comitetul Regiunilor (Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de promovare 2013 — Decizie de a nu o promova pe reclamantă — Articolul 45 alineatul (1) din statut — Compararea meritelor)	44
2015/C 406/46	Cauza F-52/15: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 29 octombrie 2015 – Xemakis/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Pensionare din oficiu — Vârsta de pensionare — Cerere de prelungire a activității — Articolul 52 al doilea paragraf din statut — Refuzul de a prelungi perioada de activitate — Interes de serviciu)	44
2015/C 406/47	Cauza F-140/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 27 octombrie 2015 – Ameryckx/Comisia (Funcție publică — Agent contractual — Grupă de funcții — Încadrare — Excepție de inadmisibilitate — Noțiunea de act care lezează — Decizie de confirmare — Fapt nou și esențial — Inadmisibilitate vădită)	45
2015/C 406/48	Cauza F-91/15: Acțiune introdusă la 19 octombrie 2015 – ZZ/Comisia	46
2015/C 406/49	Cauza F-132/15: Acțiune introdusă la 12 octombrie 2015 – ZZ/Comisia	46

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 406/01)

Ultima publicație

JO C 398, 30.11.2015

Publicații anterioare

JO C 389, 23.11.2015

JO C 381, 16.11.2015

JO C 371, 9.11.2015

JO C 363, 3.11.2015

JO C 354, 26.10.2015

JO C 346, 19.10.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene**din 10 iunie 2014****privind depunerea arhivelor istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene la Arhivele istorice ale Uniunii Europene (Institutul Universitar European)**

(2015/C 406/02)

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumit în continuare „Protocol”), în special articolele 35 și 53 din acesta, precum și articolul 7 alineatul (1) din anexa I la acesta,

având în vedere articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție, articolul 26 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice,

având în vedere Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice ⁽¹⁾, modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1700/2003 al Consiliului din 22 septembrie 2003 ⁽²⁾,

având în vedere acordul încheiat între Comunitățile Europene și Institutul Universitar European (IUE) în data de 17 decembrie 1984 referitor la contractul privind depunerea la IUE a arhivelor istorice ale Comunităților și deschiderea lor către public prin grija IUE, în special articolul 3 din acesta,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽³⁾,

având în vedere decizia Comitetului administrativ din 29 aprilie 2013 privind compunerea catalogului arhivelor istorice,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1***Obiectul**

(1) Prezenta decizie stabilește normele interne privind depunerea arhivelor istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene la Arhivele istorice ale Uniunii Europene (Institutul Universitar European).

(2) Prezenta decizie este completată de reglementările Curții de Justiție, ale Tribunalului și ale Tribunalului Funcției Publice referitoare la modalitățile de conservare și de deschidere către public a documentelor deținute de aceste instanțe în cadrul funcțiilor lor jurisdicționale și de decizia grefierului Curții de Justiție a Uniunii Europene privind modalitățile de conservare și de deschidere către public a documentelor deținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în exercitarea funcțiilor sale administrative.

⁽¹⁾ JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

⁽²⁾ JO L 243, 27.9.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

*Articolul 2***Domeniul de aplicare**

- (1) Prezenta decizie se aplică arhivelor istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene care provin din activitățile instanțelor și ale serviciilor care compun instituția.
- (2) Sunt definite ca arhive istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene toate originalele, sau documentele care țin locul acestora, mai vechi de 30 de ani înscrise în catalog, în conformitate cu planul de clasificare adoptat de Comitetul administrativ. În ceea ce privește documentele care țin de o procedură jurisdicțională, perioada de 30 de ani se calculează de la data închiderii procedurii vizate.
- (3) Planul de clasificare al catalogului arhivelor istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene se modifică în funcție de deciziile luate de Comitetul administrativ.

*Articolul 3***Depunerea arhivelor istorice**

- (1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene transferă pentru depunere arhivele sale istorice la IUE în condițiile stabilite prin prezenta decizie, precum și printr-un acord încheiat cu IUE în acest scop.
- (2) Răspunderea și condițiile financiare care guvernează depunerea, digitalizarea, cheltuielile de transport și cheltuielile de livrare a arhivelor istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene la IUE sunt definite în acordul încheiat între Curtea de Justiție a Uniunii Europene și IUE.
- (3) Alineatul (1) nu împiedică Curtea de Justiție a Uniunii Europene să excludă de la depunere, pentru motive juridice sau pentru necesități de bună funcționare, anumite originale sau documente care țin locul acestora.

*Articolul 4***Modalitățile de deschidere către public a arhivelor istorice**

- (1) Înainte de a da accesul la un document depus, IUE solicită autorizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene. Această cerere se examinează de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în special în lumina excepțiilor care rezultă din articolele 35 și 53 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și din articolul 7 alineatul (1) din anexa I la acesta și din articolul 2 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83, astfel cum a fost modificat. Documentele pot fi făcute accesibile pe categorii în măsura în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene constată că niciuna dintre aceste excepții nu este aplicabilă.
- (2) Cererile care privesc documente care țin de procedurile jurisdicționale se examinează de instanța vizată care verifică, potrivit modalităților adoptate de instanța respectivă, ca niciuna dintre excepțiile care rezultă din articolul 2 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83 să nu se opună acordării accesului. În niciun caz, documentele care țin de secretul deliberărilor nu sunt făcute accesibile.
- (3) Sub rezerva aplicării alineatelor (1) și (2) ale prezentului articol, IUE face accesibile publicului arhivele istorice ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, care sunt depuse la acesta, sub formă de copii, cu excepția cazului în care utilizatorul invocă un interes particular și corespunzător motivat să aibă acces la original în conformitate cu articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83.
- (4) Modalitățile de deschidere a arhivelor istorice depuse de Curtea de Justiție a Uniunii Europene la IUE sunt prezentate pe pagina de internet a fiecăreia dintre cele două instituții prin intermediul prezentării catalogului și a condițiilor de acces.

Luxemburg, 10 iunie 2014.

Grefier

A. CALOT ESCOBAR

Președinte

V. SKOURIS

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-137/14) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2011/92/UE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Articolul 11 — Directiva 2010/75/UE — Emisii industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) — Articolul 25 — Acces la justiție — Reglementare procedurală națională neconformă]

(2015/C 406/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și G. Wilms, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Möller, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Austria

Dispozitivul

1) Prin limitarea:

- în aplicarea articolului 46 din Legea privind contenciosul administrativ (Verwaltungsverfahrensgesetz), a anulării deciziilor pentru viciu de procedură la lipsa evaluării sau a examinării prealabile a efectelor asupra mediului și la cazurile în care reclamantul dovedește că viciul de procedură prezintă o legătură de cauzalitate cu rezultatul deciziei;
- conform articolul 2 alineatul 3 din Legea privind dispozițiile suplimentare de reglementare a căilor de atac în materie de mediu prevăzute de Directiva 2003/35/CE (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) din 7 decembrie 2006, astfel cum a fost modificată prin Legea din 21 ianuarie 2013, și conform articolului 73 alineatul 4 din Legea privind contenciosul administrativ, a calității procesuale active și a întinderii controlului jurisdicțional la obiecțiile care au fost prezentate deja în termenul acordat în cursul procedurii administrative care a condus la adoptarea deciziei;
- în aplicarea articolului 2 alineatul 1 coroborat cu articolul 5 alineatul 1 din Legea privind dispozițiile suplimentare de reglementare a căilor de atac în materie de mediu prevăzute de Directiva 2003/35/CE (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) din 7 decembrie 2006, astfel cum a fost modificată prin Legea din 21 ianuarie 2013, în procedurile care au fost inițiate după data de 25 iunie 2005 și încheiate înaintea datei de 12 mai 2011, a calității procesuale active a asociațiilor de mediu la dispozițiile legale care conferă drepturi particularilor;

- conform articolului 2 alineatul 1 coroborat cu articolul 5 alineatul 1 din Legea privind dispozițiile suplimentare de reglementare a căilor de atac în materie de mediu prevăzute de Directiva 2003/35/CE (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) din 7 decembrie 2006, astfel cum a fost modificată prin Legea din 21 ianuarie 2013, în procedurile care au fost inițiate după 25 iunie 2005 și încheiate înaintea datei de 12 mai 2011, a întinderii controlului jurisdicțional al căilor de atac ale asociațiilor de mediu la dispozițiile legale care conferă drepturi particularilor și
- prin excluderea, conform articolului 5 alineatele 1 și 4 din Legea privind dispozițiile suplimentare de reglementare a căilor de atac în materie de mediu prevăzute de Directiva 2003/35/CE (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) din 7 decembrie 2006, astfel cum a fost modificată prin Legea din 21 ianuarie 2013, din domeniul de aplicare al legislației naționale a procedurilor administrative care au fost inițiate anterior datei de 25 iunie 2005,

Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului și al articolului 25 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării).

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Comisia Europeană, Republica Federală Germania și Republica Austria suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 159, 26.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2015 – Comisia Europeană/Republica Elenă
(Cauza C-167/14) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Hotărârea Curții de constatare a neîndeplinirii obligațiilor — Neexecutare — Articolul 260 alineatul (2) TFUE — Sancțiuni pecuniare — Sumă forfetară și penalități)

(2015/C 406/04)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos și E. Manhaeve, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru executarea Hotărârii Comisia/Grecia (C-440/06, EU:C:2007:642), Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.

- 2) În cazul în care neîndeplinirea obligațiilor constatată la punctul 1 persistă în ziua pronunțării prezentei hotărâri, obligă Republica Elenă la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei penalități de 3 640 000 de euro pe semestru de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii Comisia/Grecia (C-440/06, EU:C:2007:642), începând cu ziua pronunțării prezentei hotărâri și până la executarea completă a Hotărârii Comisia/Grecia (C-440/06, EU:C:2007:642), cuantumul efectiv urmând să fie calculat la sfârșitul fiecărei perioade de șase luni prin reducerea cuantumului total referitor la fiecare dintre aceste perioade cu un procent corespunzător proporției care reprezintă echivalentul-locuitor al aglomerărilor al căror sistem de colectare și de tratare a apelor urbane reziduale a devenit conform cu Hotărârea Comisia/Grecia (C-440/06, EU:C:2007:642), la sfârșitul perioadei avute în vedere, în raport cu echivalentul-locuitor al aglomerărilor care nu dispun de astfel de sisteme în ziua pronunțării prezentei hotărâri.
- 3) Obligă Republica Elenă la plata către Comisia Europeană, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a sumei forfetare de 10 milioane de euro.
- 4) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo – Spania) – Grupo Iteveles SL, Applus Iteuve Technology, Certio ITV SL, Asistencia Técnica Industrial SAE/Oca Inspección Técnica de Vehículos SA, Generalidad de Cataluña (Cauza C-168/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 49 TFUE și 51 TFUE — Libertatea de stabilire — Directiva 2006/123/CE — Domeniu de aplicare — Servicii în cadrul pieței interne — Directiva 2009/40/CE — Accesul la activitățile de inspecție tehnică a vehiculelor — Exercițare de către un organism privat — Activități asociate exercitării autorității publice — Regim de autorizare prealabilă — Motive imperative de interes general — Siguranță rutieră — Împărțire teritorială — Distanța minimă dintre stațiile de inspecție tehnică a vehiculelor — Cota maximă de piață — Justificare — Aptitudinea de a atinge scopul urmărit — Coerență — Proporționalitate)

(2015/C 406/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamante: Grupo Iteveles SL, Applus Iteuve Technology, Certio ITV SL, Asistencia Técnica Industrial SAE

Pârâte: Oca Inspección Técnica de Vehículos SA, Generalidad de Cataluña

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretat în sensul că activitățile de inspecție tehnică a vehiculelor sunt excluse din domeniul de aplicare al acestei directive.

- 2) Articolul 51 primul paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că activitățile stațiilor de inspecție tehnică a vehiculelor, cum sunt cele vizate de legislația în discuție în litigiul principal, nu participă la exercitarea autorității publice în sensul acestei dispoziții, în pofida împrejurării că operatorii acestor stații dispun de o putere de imobilizare atunci când vehiculele prezintă, la momentul inspecției, deficiențe de siguranță care implică un pericol iminent.
- 3) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale cum este cea în discuție în litigiul principal, care condiționează autorizarea de deschidere de către o întreprindere sau de către un grup de întreprinderi a unei stații de inspecție tehnică a vehiculelor de cerința, pe de o parte, să existe o distanță minimă între această stație și stațiile deja autorizate ale acestei întreprinderi sau ale acestui grup de întreprinderi și, pe de altă parte, ca respectiva întreprindere sau respectivul grup de întreprinderi să nu dețină, dacă o astfel de autorizare ar fi acordată, o cotă de piață de peste 50 %, cu excepția cazului în care se stabilește, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere, că această condiție este cu adevărat aptă să atingă obiectivele de protecție a consumatorilor și de siguranță rutieră și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Laufen – Germania) – Procedură penală împotriva lui Gavril Covaci

(Cauza C-216/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2010/64/UE — Dreptul la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale — Limba în care se desfășoară procedura — Ordonanță penală privind obligarea la plata unei amenzi — Posibilitatea formulării unei opoziții într-o altă limbă decât cea a procedurii — Directiva 2012/13/UE — Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale — Dreptul de a fi informat cu privire la acuzaare — Notificarea unei ordonanțe penale — Modalități — Desemnare obligatorie a unui mandatar de către persoana suspectată — Termen de opoziție care curge de la data notificării mandatarului)

(2015/C 406/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Laufen

Partea din procedura penală principală

Gavril Covaci

Dispozitivul

- 1) Articolele 1-3 din Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cadrul unei proceduri penale, nu permite persoanei care face obiectul unei ordonanțe penale să formuleze o opoziție în scris împotriva acestei ordonanțe într-o altă limbă decât cea în care se desfășoară procedura, deși această persoană nu stăpânește această din urmă limbă, cu condiția ca autoritățile competente să nu considere, conform articolului 3 alineatul (3) din această directivă, că, având în vedere procedura în cauză și împrejurările speței, o asemenea opoziție constituie un document esențial.

- 2) Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cadrul unei proceduri penale, impune persoanei acuzate care nu are reședința în acest stat membru să desemneze un mandatar în vederea notificării unei ordonanțe penale care o privește, cu condiția ca această persoană să beneficieze în mod efectiv de integralitatea termenului acordat pentru a formula o opoziție împotriva ordonanței menționate.

⁽¹⁾ JO C 253, 4.8.2014.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de
Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – György Balázs/Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Cauza C-251/14) ⁽¹⁾

**(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Calitatea motorinei — Specificație tehnică națională
care impune cerințe de calitate suplimentare în raport cu dreptul Uniunii)**

(2015/C 406/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: György Balázs

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să prevadă, în dreptul național, cerințe de calitate suplimentare în raport cu cele cuprinse în această directivă pentru comercializarea de motorină precum cea referitoare la punctul de aprindere în discuție în litigiul principal, cât timp nu este vorba despre o specificație tehnică a motorinei care privește protecția sănătății și a mediului în sensul directivei menționate.
- 2) Articolul 1 punctele 6 și 11 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să stabilească obligativitatea unui standard național precum standardul maghiar MSZ EN 590:2009, în discuție în litigiul principal.

- 3) Articolul 1 punctul 6 din Directiva 98/34, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/96, trebuie interpretat în sensul că nu impune ca un standard în sensul acestei dispoziții să fie disponibil în limba oficială a statului membru în cauză.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2015 – Debonair Trading Internacional Ld^a/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-270/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SÔ:UNIC — Mărci comunitare și naționale verbale anterioare SO...?, SO...? ONE, SO...? CHIC — Motive relative de refuz — Risc de confuzie — Familie de mărci]

(2015/C 406/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Debonair Trading Internacional Ld^a (reprezentant: T. Alkin, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Debonair Trading Internacional Ld^a la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Direktor na Agentsia „Mitnitsi”/Biovet AD

(Cauza C-306/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 92/83/CEE — Armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice — Articolul 27 alineatul (1) litera (d) — Scutire de acciza armonizată — Alcool etilic — Utilizare pentru curățarea și dezinfectarea materialului și a spațiilor care servesc la producerea medicamentelor]

(2015/C 406/09)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamant: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Pârâtă: Biovet AD

Dispozitivul

Articolul 27 alineatul (1) litera (d) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice trebuie interpretat în sensul că obligația de scutire prevăzută în cuprinsul acestei dispoziții se aplică alcoolului etilic utilizat de o întreprindere pentru curățarea sau dezinfectarea materialului și a spațiilor care servesc la producerea medicamentelor.

⁽¹⁾ JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Helsingin hovioikeus – Finlanda) – Nike European Operations Netherlands BV/Sportland Oy, în lichidare

(Cauza C-310/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Articolele 4 și 13 — Procedură de insolvență — Acte prejudiciabile — Acțiune în restituirea plăților efectuate înainte de data deschiderii procedurii de insolvență — Legea statului membru de deschidere a procedurii de insolvență — Legea unui alt stat membru care guvernează actul în cauză — Lege care nu permite în cazul respectiv, sub nicio formă, atacarea actului respectiv — Sarcina probei]

(2015/C 406/10)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hovioikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nike European Operations Netherlands BV

Pârâtă: Sportland Oy, în lichidare

Dispozitivul

- 1) Articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie să fie interpretat în sensul că aplicarea sa este supusă condiției ca actul în discuție să nu poată fi atacat în temeiul legii aplicabile actului respectiv (*lex causae*), ținând seama de toate circumstanțele cauzei.
- 2) În scopul aplicării articolului 13 din Regulamentul nr. 1346/2000 și în ipoteza în care pârâtul din cadrul unei acțiuni în constatarea nulității, al unei acțiuni în anulare sau al unei acțiuni în declararea inopozabilității unui act invocă o dispoziție a legii aplicabile acestui act (*lex causae*) potrivit căreia actul respectiv nu este atacabil decât în circumstanțele prevăzute de această dispoziție, îi revine pârâtului sarcina de a invoca inexistența circumstanțelor menționate și de a face dovada în acest sens.

- 3) Articolul 13 din Regulamentul nr. 1346/2000 trebuie interpretat în sensul că termenii „nu permite [...]”, sub nicio formă, atacarea actului respectiv” vizează, în afara dispozițiilor legii aplicabile acestui act (*lex causae*) aplicabile în materie de insolvență, ansamblul dispozițiilor și al principiilor generale ale acestei legi.
- 4) Articolul 13 din Regulamentul nr. 1346/2000 trebuie să fie interpretat în sensul că pârâtul din cadrul unei acțiuni în constatarea nulității, al unei acțiuni în anulare sau al unei acțiuni în declararea inopozabilității unui act trebuie să demonstreze că legea aplicabilă acestui act (*lex causae*), în ansamblul său, nu permite contestarea actului menționat. Instanța națională sesizată cu o astfel de acțiune nu poate aprecia că reclamantului îi revine sarcina de a face dovada existenței unei dispoziții sau a unui principiu al legii menționate în temeiul cărora acest act poate fi atacat decât atunci când această instanță consideră că pârâtul a dovedit efectiv, într-o primă fază, în considerarea normelor în mod obișnuit aplicabile ale dreptului său procedural național, că, în temeiul aceleiași legi, actul în discuție este inatacabil.

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – Spania) – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14), Elisabet Rion Bea (C-353/14)/Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE, Fondo de Garantía Salarial

(Cauzele conexe C-352/14 și C-353/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolele 107 TFUE și 108 TFUE — Criză financiară — Ajutoare pentru sectorul financiar — Compatibilitatea unui ajutor cu piața internă — Decizie a Comisiei Europene — Entitate financiară supusă unui proces de restructurare — Concedierea unui lucrător — Reglementare națională referitoare la cuantumul indemnizațiilor de concediere)

(2015/C 406/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14), Elisabet Rion Bea (C-353/14)

Pârâte: Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE, Fondo de Garantía Salarial

Dispozitivul

Decizia C(2012) 8764 final a Comisiei din 28 noiembrie 2012 privind ajutorul acordat de autoritățile spaniole pentru restructurarea și recapitalizarea grupului BFA, precum și articolele 107 TFUE și 108 TFUE, pe care se întemeiază această decizie, nu se opun aplicării, în cadrul unui litigiu referitor la o concediere colectivă care intră în domeniul de aplicare al acestei decizii, a unei reglementări naționale care stabilește la un cuantum superior minimului legal cuantumul indemnizațiilor datorate unui lucrător atunci când concedierea sa este considerată abuzivă.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 octombrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance de Bruxelles – Belgia) – Uniunea Europeană/Axa Belgium SA

(Cauza C-494/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Funcționari — Statutul funcționarilor — Articolele 73, 78 și 85a — Accident de circulație — Drept național care instituie un regim de răspundere obiectivă — Subrogarea Uniunii Europene — Noțiunea „terț responsabil” — Noțiune autonomă de drept al Uniunii — Noțiune care vizează orice persoană obligată, în temeiul dreptului național, să repare prejudiciul suferit de victimă sau de avânzii cauză ai acesteia — Prestații care nu sunt în mod definitiv în sarcina Uniunii)

(2015/C 406/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Uniunea Europeană

Pârâtă: Axa Belgium SA

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „terț responsabil” prevăzută la articolul 85a alineatul (1) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene instituit prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor Comunități și de instituire a unor măsuri speciale aplicabile temporar funcționarilor Comisiei, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, CECO, Euratom) nr. 781/98 al Consiliului din 7 aprilie 1998, trebuie să primească o interpretare autonomă și uniformă în ordinea juridică a Uniunii.
- 2) Noțiunea „terț responsabil” prevăzută la articolul 85a alineatul (1) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene instituit prin Regulamentul nr. 259/68, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 781/98, vizează orice persoană, inclusiv asigurătorii, care este obligată, în temeiul dreptului național, să repare prejudiciul suferit de victimă sau de avânzii cauză ai acesteia.
- 3) Statutul funcționarilor Comunităților Europene instituit prin Regulamentul nr. 259/68, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 781/98, nu poate fi interpretat în sensul că, în cadrul unei acțiuni directe formulate în temeiul articolului 85a alineatul (4) din acest statut, prestațiile pe care Uniunea este obligată să le onoreze în temeiul, pe de o parte, al articolului 73 din statutul menționat, care urmărește să acopere riscurile de boală și de accident, și, pe de altă parte, al articolului 78 din același statut pentru plata unei pensii de invaliditate trebuie să rămână definitiv în sarcina acesteia.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015.

Recurs introdus la 19 ianuarie 2015 de Eugen Popp și de Stefan M. Zech împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 6 ianuarie 2014 în cauza T-463/12, Eugen Popp și Stefan M. Zech/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-17/15 P)

(2015/C 406/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Eugen Popp și Stefan M. Zech (reprezentanți: A. Kockläuner și O. Nilgen, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin ordonanța din 26 octombrie 2015, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șasea) a respins recursul și a obligat recurenții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 23 iulie 2015 de Vichy Catalán, S.A. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 25 iunie 2015 în cauza T-302/15, Vichy Catalán/OAPI – Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

(Cauza C-399/15 P)

(2015/C 406/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Vichy Catalán, S.A. (reprezentant: R. Bercovitz Álvarez, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate și înlocuirea acesteia cu o decizie prin care să se constate admisibilitatea cererii introductive formulate de această parte la Tribunal în cauza T-302/15;
- obligarea oricăror părți care s-ar prezenta pentru a apăra ordonanța atacată la plata cheltuielilor aferente prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

Ordonanța Tribunalului (Camera a treia), prin care se respinge pur și simplu cererea introductivă formulată, este nelegală pentru următoarele motive:

1. Încălcarea articolului 45 din Statutul Curții de Justiție (nu operează decăderea în cazul în care se dovedește existența unui caz fortuit sau a unui caz de forță majoră) sub două aspecte:

- a. întrucât a fost dată fără a acorda acestei părți timpul material pentru a dovedi existența unei situații de caz fortuit sau de forță majoră care a întârziat trimiterea versiunii cererii introductive pe suport de hârtie. Prin aceasta s-a creat o lipsă de apărare pentru mandanta noastră; și
 - b. întrucât în această cauză a existat un caz fortuit.
2. Interpretarea incorectă a articolului 43 alineatul (6) din Regulamentul de procedură.
 3. Aplicarea retroactivă, în detrimentul recurente, a dispozițiilor noi ale Regulamentului de procedură care a intrat în vigoare la 1 iulie 2015, unor situații care ar fi trebuit să fie supuse Regulamentului de procedură anterior.

**Recurs introdus la 3 septembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 24 iunie 2015 în cauza T-527/13, Italia/Comisia**

(Cauza C-467/15 P)

(2015/C 406/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și P. Němečková, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Republica Italiană

Concluziile recurente

Comisia Europeană solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 24 iunie 2015, notificată Comisiei la aceeași dată, în cauza T-527/13, Italia/Comisia;
- respingerea acțiunii formulate în primă instanță și obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cele două grade de jurisdicție.

Motivele și principalele argumente

- 1) Tribunalul a realizat o reinterpretare și o recalificare nelegale ale celui de al doilea motiv invocat în primă instanță. Prin aceasta, a încălcat principiul disponibilității și interdicția invocării din oficiu a unui motiv referitor la legalitatea pe fond a deciziei pe care reclamanta nu îl invocase în timp util în cadrul acțiunii sale.
- 2) Tribunalul a încălcat articolul 108 TFUE și articolul 1 din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 659/1999 ⁽¹⁾, referitor la noțiunile de ajutor nou și de ajutor existent. În special, acesta a reținut în mod greșit că un ajutor poate fi considerat existent în pofida încălcării unei condiții impuse prin decizia care l-a declarat compatibil. Astfel, Tribunalul nu a ținut seama de jurisprudența consolidată potrivit căreia simpla încălcare a unor asemenea condiții determină existența unui ajutor nou și, în lipsa unor fapte noi de natură să primească o altă apreciere, justifică o nouă decizie de incompatibilitate.

În plus, după ce a respins în mod corect criticile referitoare la o pretinsă nemotivare, Tribunalul a contrazis această apreciere, reproșând Comisiei că nu a demonstrat că încălcarea condiției afecta esența schemei autorizate de Consiliu, și în acest temei a reținut în mod greșit că poate dispune anularea în parte a deciziei pentru o eroare de drept.

Tribunalul nu a ținut seama în mod corespunzător de echilibrul instituțional dintre Consiliu și Comisie care decurge din cuprinsul articolului 108 TFUE. În cazul în care Consiliul, hotărând în unanimitate, își exercită competența de a declara un ajutor compatibil în mod excepțional cu piața internă, dar condiționează această declarație de respectarea anumitor cerințe, nu revine Comisiei sarcina de a determina dacă acele condiții sunt efectiv esențiale sau dacă, dimpotrivă, încălcarea lor poate rămâne nesanționată.

- 3) Tribunalul a încălcat articolul 108 TFUE și articolele 4, 6, 7, 14 și 16 din Regulamentul nr. 659/1999 referitoare la procedurile aplicabile ajutoarelor noi și ajutoarelor puse în aplicare în mod abuziv.

După ce a admis că nerespectarea de către un stat membru a condițiilor impuse cu ocazia autorizării ajutorului constituie o formă de aplicare abuzivă a unui asemenea ajutor, Tribunalul a exclus relevanța dispozițiilor referitoare la procedura de examinare a ajutoarelor puse în aplicare în mod abuziv pentru motivul că Comisia nu și-a întemeiat decizia pe acestea și pentru considerentul că noțiunile de ajutor nou și de ajutor pus în aplicare în mod abuziv se exclud reciproc. Or, dispozițiile privind ajutoarele puse în aplicare în mod abuziv sunt identice, în măsura în care interesează în speță, cu dispozițiile privind ajutoarele noi. Tribunalul a săvârșit, prin urmare, o eroare de drept prin faptul că a dispus anularea în parte a deciziei pentru o eroare referitoare la calificarea ajutorului care a rămas lipsită de consecințe juridice.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83 din 27.3.1999, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bezirksgericht Linz (Austria) la 7 septembrie 2015 – Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR/Eugen Adelsmayr

(Cauza C-473/15)

(2015/C 406/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bezirksgericht Linz

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Pârât: Eugen Adelsmayr

Întrebările preliminare

- 1) Principiul nediscriminării prevăzut la articolul 18 TFUE trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru a consacrat, în ordinea sa juridică, o dispoziție precum cea de la articolul 16 alineatul (2) din Legea fundamentală a Republicii Federale Germania, care prevede interzicerea extrădării resortisanților săi către țări terțe, aceasta este de asemenea aplicabilă resortisanților altor state membre care locuiesc în statul membru în cauză?

- 2) Articolul 19 alineatul (2), precum și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că un stat membru al Uniunii Europene trebuie să respingă o cerere de extrădare ce emană de la o țară terță privind un cetățean al Uniunii care locuiește pe teritoriul statului membru în cauză, în măsura în care procedura penală care a condus la cererea de extrădare și hotărârea pronunțată în contumacie în țara terță nu erau compatibile cu principiile de ordine publică ale Uniunii și nici cu principiul procesului echitabil?
- 3) În sfârșit, articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sau principiul „*ne bis in idem*” protejat de jurisprudența Curții trebuie să fie interpretat în sensul că o primă condamnare într-o țară terță urmată de încheierea procedurii ca urmare a lipsei unui motiv real care să justifice acte de urmărire penală într-un stat membru al Uniunii Europene constituie un obstacol în calea reluării urmăririi penale în țara terță?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre primele trei întrebări, articolul 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („dreptul la libertate”) trebuie interpretat în sensul că un cetățean al Uniunii nu poate nici să facă obiectul unei măsuri privative de libertate în vederea extrădării în cazul unei cereri de extrădare ce emană de la o țară terță?

Recurs introdus la 9 septembrie 2015 de Westermann Lernspielverlag GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 iulie 2015 în cauza T-333/13, Westermann Lernspielverlag GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-482/15 P)

(2015/C 406/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Westermann Lernspielverlag GmbH (reprezentanți: A. Nordemann și M. C. Maier, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului din 15 iulie 2015 în cauza T-333/13
- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată

Cu titlu subsidiar, în cazul în care Curtea ajunge la concluzia că Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 a rămas fără obiect ca urmare a faptului că titularul mărcii pe care s-a întemeiat opoziția a decăzut în întregime din drepturile sale începând de la 13 iunie 2013, solicită Curții

- să declare că prezentul recurs a rămas fără obiect și că nu mai este necesară pronunțarea.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs se întemeiază pe următoarele motive.

1. încălcarea principiului protecției dreptului la apărare, în special a dreptului de a fi ascultat

2. încălcarea dreptului la un proces echitabil
3. încălcarea articolului 69 literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului
4. încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC ⁽¹⁾.

Recurenta consideră că Tribunalul nu a respectat dreptul său fundamental de a fi ascultată întrucât (1) grefierul Tribunalului a informat-o la 3 iulie 2015 că argumentul său – prin care informează Tribunalul că marca aflată la baza opoziției nu mai există *ex tunc* – nu putea fi luat în considerare și (2) hotărârea Tribunalului pronunțată la 15 iulie 2015 nu a menționat deloc faptul că marca celeilalte părți la procedură pe care s-a întemeiat în principal opoziția nu exista la momentul pronunțării.

Recurenta consideră că Tribunalul a încălcat dreptul său fundamental la un proces echitabil întrucât (1) a respins cererea recurente de suspendare a procedurii și, în consecință, a ignorat faptul că cererea de decădere formulată de recurentă la 13 iunie 2013, precum și acțiunea în anulare formulată de recurentă la 5 ianuarie 2015 față de marca celeilalte părți din procedură sunt motive de apărare legitime care au efect direct asupra soluționării prezentei proceduri și (2) a refuzat să țină seama de observațiile recurente din 12 iunie 2015.

Recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 69 literele (c) și (d) din Regulamentul său de procedură atunci când a respins fără explicații cele două cereri de suspendare a procedurii, deși în cele două cazuri pârâtul nu avea nicio obiecție împotriva suspendării judecării cauzei, iar recurenta prezentase motive serioase pentru care suspendarea judecării cauzei părea necesară.

Recurenta consideră că Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) RMC în măsura în care a săvârșit o eroare de drept și a denaturat faptele relevante în speță întrucât aprecierea riscului de confuzie era bazată pe o marcă al cărei titular a fost decăzut din drepturi la 22 mai 2015, cu începere din 13 iunie 2013, înainte ca recurenta să introducă acțiunea la Tribunal la 17 iunie 2013 și înainte ca Tribunalul să pronunțe hotărârea. În consecință, în momentul pronunțării hotărârii, la 15 iulie 2015, marca comunitară verbală și figurativă nr. 003915121 nu putea fi luată în considerare și nicio concluzie nu putea fi enunțată.

În cele din urmă, recurenta solicită Curții, în cazul în care aceasta ajunge la concluzia că hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 a rămas fără obiect ca urmare a faptului că titularul mărcii pe care s-a întemeiat opoziția a fost decăzut în totalitate din drepturi de la 13 iunie 2013, să declare că prezentul recurs a rămas fără obiect și că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 17 septembrie 2015 –
CTL Logistics GmbH/DB Netz AG**

(Cauza C-489/15)

(2015/C 406/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CTL Logistics GmbH

Pârâtă: DB Netz AG

Întrebările preliminare

- 1) Reglementările dreptului Uniunii, în special articolul 30 alineatul (1) prima teză, alineatul (2), alineatul (3), alineatul (5) primul paragraf și alineatul (6) din Directiva 2001/14/CE⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că rambursarea tarifelor pentru utilizarea infrastructurii, convenite sau stabilite între administratorul infrastructurii și solicitant printr-un acord-cadru, este exclusă atunci când rambursarea nu se solicită potrivit procedurii prevăzute de organismul de național de control și potrivit procedurilor de control judiciar aferente acestor decizii ale organismului de control?
- 2) Dispozițiile dreptului Uniunii, în special articolul 30 alineatul (1) prima teză, alineatul (2), alineatul (3), alineatul (5) primul paragraf și alineatul (6) din Directiva 2001/14/CE trebuie interpretate în sensul că rambursarea tarifelor pentru utilizarea infrastructurii, convenite sau stabilite între administratorul infrastructurii și solicitant printr-un acord-cadru, este exclusă atunci când organismul național de control nu a fost sesizat anterior în legătură cu tarifele pentru utilizarea infrastructurii în litigiu?
- 3) Controlul echității tarifelor pentru utilizarea infrastructurii exercitat de o instanță civilă în temeiul unor dispoziții naționale de drept civil, potrivit cărora instanțelor le este permis să verifice echitatea unei prestații stabilite unilateral de una dintre părți și, eventual, să pronunțe decizii *ex aequo et bono*, este compatibil cu dispozițiile dreptului Uniunii, potrivit cărora administratorii infrastructurii sunt obligați să respecte principiile de tarifare, ca de exemplu principiul de recuperare a costurilor [articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE] și luarea în considerare a criteriilor privind capacitatea de acceptare a pieței [articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE]?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: Atunci când își exercită marja de apreciere, instanța civilă trebuie să țină seama de criteriile de stabilire a tarifelor pentru utilizarea infrastructurii prevăzute de Directiva 2001/14/CE și dacă da, de care dintre acestea?
- 5) Controlul echității tarifelor exercitat de către o instanță civilă potrivit dispoziției naționale la care se face referire la a treia întrebare este compatibil cu dreptul Uniunii, în măsura în care instanțele civile stabilesc tariful prin derogare de la principiile generale de tarifare și de la tarifele practicate de administratorul infrastructurii feroviare, în pofida faptului că, potrivit dreptului Uniunii, administratorul infrastructurii feroviare este obligat să asigure un tratament nediscriminatoriu tuturor titularilor drepturilor de acces [articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2001/14/CE]?
- 6) Controlul exercitat de către o instanță civilă cu privire la echitatea tarifelor practicate de administratorul unei infrastructuri este compatibil cu dreptul Uniunii, având în vedere că acest drept stabilește competența organismului de control pentru soluționarea diferendelor dintre administratorul infrastructurii și titularul dreptului de acces privind tarifele pentru utilizarea infrastructurii sau cuantumul și structura [articolul 30 alineatul (5) al treilea paragraf din Directiva 2001/14/CE], și că, din cauza numărului mare de posibile litigii în fața diverselor instanțe civile, organismul de control nu mai poate asigura aplicarea unitară a reglementărilor Uniunii privind căile ferate [articolul 30 alineatul (3) din Directiva 2001/14/CE]?

- 7) Este compatibil cu dreptul Uniunii, în special cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE, faptul că dispozițiile naționale impun administratorilor infrastructurii să calculeze toate tarifele pentru utilizarea infrastructurii, exclusiv în funcție de costurile individuale?

⁽¹⁾ Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacității de infrastructură feroviară și perceperea tarifelor pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (JO L 75/29, Ediție specială 07/vol. 08, p. 66)

Recurs introdus la 18 septembrie 2015 de Ori Martin SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauzele conexate T-389/10 și T-419/10

(Cauza C-490/15 P)

(2015/C 406/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ori Martin SA (reprezentanți: G. Belotti și P. Ziotti, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- 1) Cu titlu principal: anularea hotărârii în măsura în care prin aceasta Tribunalul de Primă Instanță al Uniunii Europene a respins acțiunea sa în cauza T-419/10, în măsura în care solicita anularea deciziei în litigiu pentru extinderea nelegală a răspunderii solidare la recurentă pentru fapte săvârșite de filiala SLM. Anularea hotărârii pentru încălcarea articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale sau, în subsidiar, acordarea unei despăgubiri echitabile recurente.
- 2) Cu titlu subsidiar: modificarea hotărârii atacate, prin pronunțarea definitivă asupra litigiului, cu reducerea, în cadrul exercitării competenței de fond, a amenzii aplicate, ținând seama (i) de rezultatele procesuale din primă instanță, (ii) de Orientările privind sancțiunile, în vigoare în perioada faptelor contestate, (iii) de participarea temporală redusă la cartel, care a început pentru SLM/ORI la sfârșitul anului 1999, unica dată pentru care există elemente concordante în acte pentru a putea fi susținută.

În orice caz: obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

ORI formulează în esență patru motive de recurs, prin care urmărește să demonstreze că Tribunalul:

- (a) a redefinit în mod neproportional și necoerent cu rezultatele procesuale amenda aplicată recurente, încălcând astfel articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale și principiile consolidate de drept al Uniunii în materia proporționalității sancțiunilor în domeniul antitrust și a obligației de motivare;

- (b) a încălcat dreptul Uniunii în ceea ce privește principiul răspunderii personale pe care se întemeiază dreptul Uniunii în materia concurenței, prin extinderea nelegitimă a răspunderii solidare la recurentă, care este total străină de faptele contestate;
- (c) a încălcat dreptul Uniunii Europene în ceea ce privește neretroactivitatea legii penale defavorabile, în special articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale;
- (d) și-a exercitat în mod incomplet controlul jurisdicțional, cu o valorificare vădit inadecvată a rezultatelor procesuale și cu o lipsă de motivare;
- (e) a încălcat articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale întrucât cauza nu a fost examinată într-un termen rezonabil.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 21 septembrie 2015
– Agenzia delle Entrate/Marco Identi**

(Cauza C-493/15)

(2015/C 406/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Agenzia delle Entrate

Intimat: Marco Identi

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (3) TUE și articolele 2 și 22 din A șasea directivă 77/388 ⁽¹⁾ privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării, în materia taxei pe valoarea adăugată, a unei dispoziții naționale care prevede stingerea datoriilor de TVA în favoarea persoanelor pentru care s-a admis aplicarea procedurii de eliberare de datorii reglementată la articolele 142 și 143 din Decretul regal nr. 267/1942?

⁽¹⁾ A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Frosinone (Italia) la 23 septembrie 2015 –
procedură penală împotriva Conti Antonio Paolo**

(Cauza C-504/15)

(2015/C 406/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Frosinone

Partea din procedura principală

Conti Antonio Paolo

Întrebarea preliminară

Articolul 49 și următoarele și articolul 56 și următoarele din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, astfel cum au fost completate, printre altele, în lumina principiilor cuprinse în Hotărârea Curții de Justiție nr. 72 din 16 februarie 2012 [în cauzele conexate C-72/10 și C-77/10], trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale care prevede cesiunea obligatorie cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și nemateriale, deținute în proprietate, care constituie rețeaua de gestiune și de colectare a jocurilor, la încetarea activității ca urmare a expirării termenului limită de concesiune sau ca efect al unor decizii de decădere sau de revocare?

**Recurs introdus la 23 septembrie 2015 de Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauzele conexate T-389/10 și T-419/10**

(Cauza C-505/15 P)

(2015/C 406/22)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (reprezentanți: G. Belotti și P. Ziotti, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Reducerea amenzii aplicate SLM, atât individuală, cât și în solidar, ținând seama în principal (i) de rezultatele procesuale din primă instanță, (ii) de Orientările privind sancțiunile, în vigoare în perioada faptelor contestate, (iii) de rolul marginal și de participarea temporală redusă la cartel a recurente, care a început pentru SLM la sfârșitul anului 1999, unica dată pentru care există elemente concordante în acte pentru a putea fi susținută în mod incontestabil;
- acordarea unei despăgubiri echitabile pentru întârzierile administrative care au caracterizat gestionarea de către Comisie a cererii de clemență, problemă total neglijată de către Tribunal;
- admiterea beneficiului clemenței pentru recunoașterea la timp de către recurentă;
- acordarea unei despăgubiri echitabile pentru întârzierile procesuale;
- în orice caz: obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

SLM formulează în esență patru motive de recurs, prin care urmărește să demonstreze că Tribunalul:

- în mod necoerent cu rezultatele procesuale, a redefinit insuficient amenda aplicată recurente, încălcând astfel articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale și principiile consolidate de drept al Uniunii în materia proporționalității sancțiunilor în domeniul antitrust și a obligației de motivare;

- prin neaplicarea Orientărilor privind sancțiunile, în vigoare în perioada producerii faptelor, a încălcat dreptul Uniunii Europene în ceea ce privește neretroactivitatea legii penale defavorabile, în special articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale;
- și-a exercitat în mod incomplet controlul jurisdicțional, încălcând astfel și articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale, cu o valorificare vădit inadecvată a rezultatelor procesuale necoerente, cu parțialitate și cu o lipsă de motivare;
- a neglijat luarea unei poziții privind pretinsa administrare deficientă din partea Comisiei, pentru întârzierile în gestionarea cererii de clemență, la care Comisia a răspuns abia la șase ani de la depunerea sa;
- nu a admis particularitatea cererii de clemență a recurente, ajungând la concluzia paradoxală și vădit injustă că numai participanții la un cartel pot beneficia de reduceri ale sancțiunilor pentru cooperarea oferită, dispunând de elemente cu valoare adăugată pe care alte întreprinderi cu roluri marginale în cartel nu le pot avea;
- prin faptul că i-au fost necesari 5 ani pentru a pronunța hotărârea, a încălcat articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, care asigură dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Recurs introdus la 24 septembrie 2015 de Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 15 iulie 2015 în cauza T-47/10: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV, Akcros Chemicals Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-516/15 P)

(2015/C 406/23)

Limba de procedură: egleza

Părțile

Recurente: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV (reprezentanți: C. Swaak, R. Wesseling, advocaten)

Celelalte părți în procedură fiind: Comisia Europeană, Akcros Chemicals Ltd

Concluzii

- anularea Hotărârii Tribunalului din 15 iulie 2015 în cauza T-47/10 în măsura în care prin aceasta se consideră că amenzile aplicate inițial Akzo Nobel Chemicals GmbH și Akzo Nobel Chemicals B.V. pentru participarea lor la încălcări pot fi atribuite în continuare Akzo Nobel N.V. după anularea acestor amenzi de către Tribunal;
- anularea deciziei din 2009 în măsura în care prin aceasta se stabilește participarea Akzo Nobel Chemicals GmbH și a Akzo Nobel Chemicals B.V. la încălcări, în special a articolului 1 alineatul (1) litera (b) și a articolului 1 alineatul (2) litera (b) din aceasta;
- anularea deciziei din 2009 în măsura în care prin aceasta se atribuie răspunderea și/sau se aplică o amendă Akzo Nobel N.V. ca urmare a comportamentului ilicit al Akzo Nobel Chemicals GmbH și al Akzo Nobel Chemicals B.V., în special a articolului 1 alineatul (1) litera (b) pentru perioada cuprinsă între 24 februarie 1987 și 28 iunie 1993, a articolului 1 alineatul (2) litera (a) pentru perioada cuprinsă între 11 septembrie 1991 și 28 iunie 1993, și/sau a articolului 2 alineatele (6) și (23); sau, cu titlu subsidiar,

- anularea Hotărârii Tribunalului din 15 iulie 2015 în cauza T-47/10, și trimiterea cauzei Tribunalului pentru a adopta orice decizie necesară cu privire la fond, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurentele consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la momentul aplicării normelor în materia răspunderii societăților-mamă concluzionând că amenziile impuse inițial filialelor însă anulate de Tribunal puteau fi atribuite în continuare Akzo Nobel N.V.

Într-o situație cum este cea din speță, în care răspunderea unei societăți-mamă este pur derivată din cea a filialelor sale, responsabilitatea societății-mamă nu o poate depăși pe cea a filialelor sale. În consecință, anularea amenzilor aplicate Akzo Nobel Chemicals GmbH și Akzo Nobel Chemicals B.V. ar fi trebuit să antreneze anularea amenzii aplicate Akzo Nobel N.V.

Această concluzie este cu atât mai relevantă în prezenta cauză, în care anularea amenzilor aplicate Akzo Nobel Chemicals GmbH și Akzo Nobel Chemicals B.V. ar fi trebuit să antreneze deopotrivă anularea în totalitate a deciziei cu privire la aceste două entități juridice.

În anul 2011, ca urmare a Hotărârii pronunțate de Curte în cauza Arcelor Mittal, Comisia a fost confruntată cu faptul că nu mai putea aplica amenzi Elementis și Ciba/BASF ca urmare a prescripției. Aceasta a decis atunci să revoce în totalitate decizia sa din 2009, în măsura în care viza orice entitate juridică din aceste două grupuri de societăți.

Dacă ar fi adoptat aceeași abordare cu privire la Akzo Nobel Chemicals GmbH și la Akzo Nobel Chemicals B.V. care se aflau în aceeași situație, Comisia ar fi revocat decizia sa prin care constatare, în primul rând, că aceste entități au participat la încălcare. Dacă aceste situații identice ar fi fost tratate în același mod, nu ar mai fi existat în niciun moment problema atribuirii răspunderii, întrucât, de la început, nu ar fi existat o necesitate sau un temei legal pentru a atribui Akzo Nobel N.V. orice fel de răspundere pentru plata unei amenzi.

Recurs introdus la 25 septembrie 2015 de Trafilerie Meridionali SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauza T-422/10

(Cauza C-519/15 P)

(2015/C 406/24)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Trafilerie Meridionali SpA (reprezentanți: P. Ferrari, G.M.T. Lamicela, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii, în măsura în care este respins motivul invocat în acțiune potrivit căruia Clubul Europa nu îi poate fi imputat Trame (sub nicio formă) în perioada cuprinsă între 9 octombrie 2000 și 19 septembrie 2002, precum și în măsura în care privește sancțiunea aplicată recurente (punctele 3 și 4 din dispozitiv) și, în consecință, admiterea concluziilor prezentate deja în primă instanță în fața Tribunalului, inclusiv cu privire la amendă; cu titlu subsidiar, anularea hotărârii în măsura arătată mai sus și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru a se pronunța asupra acestui aspect în lumina indicațiilor pe care Curtea i le va furniza;

- anularea hotărârii, în măsura în care este respins motivul invocat în acțiune potrivit căruia Trame trebuie să beneficieze de o reducere a amenzii pentru lipsa capacității sale de plată, în temeiul principiului egalității de tratament, precum și în măsura în care privește sancțiunea aplicată recurentei (punctele 3 și 4 din dispozitiv) și, în consecință, admiterea concluziilor prezentate deja în primă instanță în fața Tribunalului, inclusiv cu privire la amendă; cu titlu subsidiar, anularea hotărârii în măsura arătată mai sus și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru a se pronunța asupra acestui aspect în lumina indicațiilor pe care Curtea i le va furniza;
- anularea hotărârii, în măsura în care privește calculul amenzii aplicate Trame (punctul 3 din dispozitiv) și soluționarea litigiului cu privire la acest aspect prin hotărârea pe care Curtea o va pronunța; cu titlu subsidiar, anularea hotărârii în măsura arătată mai sus și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru a se pronunța asupra acestui aspect în lumina indicațiilor pe care Curtea i le va furniza;
- anularea hotărârii, în măsura în care se dispune suportarea de către Trame a propriilor cheltuieli de judecată în procedura principală în primă instanță, în cauza T-422/10 (punctul 5 din dispozitiv), și obligarea Comisiei la plata acestor cheltuieli de judecată sau a unei părți din acestea;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură;
- declararea faptului că Tribunalul a încălcat obligația de a se pronunța într-un termen rezonabil asupra litigiului dedus judecătii în fața sa de către recurentă în cauza T-422/10, în conformitate cu dispoziția cuprinsă la articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- adoptarea oricărei alte măsuri pe care Curtea o consideră adecvată.

Motivele și principalele argumente

1. **Primul motiv:** cu privire la imputarea în sarcina Trame a Clubului Europa. Denaturarea elementelor de probă. Interpretarea și aprecierea vădit nerezonabile ale acestor elemente de probă

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât a respins motivul invocat în acțiune potrivit căruia Clubul Europa nu îi poate fi imputat Trame (sub nicio formă) în perioada cuprinsă între 9 octombrie 2000 și 19 septembrie 2002, ca urmare a unei denaturări a elementelor de probă sau a unei interpretări ori a unei aprecieri vădit nerezonabilă a acestora. În lumina celor arătate, hotărârea este viciată și în ceea ce privește sancțiunea aplicată recurentei.

2. **Al doilea motiv:** cu privire la neacordarea unei reduceri a amenzii în cazul Trame din cauza lipsei capacității de plată. Nemotivare. Încălcarea articolului 36 și a articolului 53 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție. Încălcarea articolului 117 din Regulamentul de procedură al Tribunalului

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât nu a explicat în mod adecvat și nici în mod implicit motivele pentru care a respins motivul invocat în acțiune referitor la încălcarea de către Comisie a principiului egalității de tratament în ceea ce privește acordarea reducerii amenzii pentru lipsa capacității de plată, astfel încât recurenta se află în imposibilitatea de a cunoaște motivele pe care se întemeiază hotărârea, iar Curtea este împiedicată să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul. Pe de altă parte, Tribunalul nu a luat în considerare unele elemente având o importanță fundamentală în vederea pronunțării asupra acestui aspect. În lumina celor arătate, hotărârea este viciată și în ceea ce privește sancțiunea aplicată recurentei.

3. **Al treilea motiv:** cu privire la metodologia utilizată de Tribunal pentru a stabili din nou amenda. Nemotivare. Încălcarea articolului 36 și a articolului 53 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție. Încălcarea articolului 117 din Regulamentul de procedură al Tribunalului

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât nu a furnizat o explicație adecvată referitoare la modalitatea de apreciere a amenzii în cadrul stabilirii din sancțiunii care urma să fie aplicată Trame și, în special, referitoare la „ponderea” atribuită fiecărui element de fapt relevant într-un asemenea context. O asemenea neîndeplinire de către Tribunal a obligației sale împiedică, printre altele, verificarea aspectului dacă acesta a stabilit sancțiunea în conformitate cu principiul egalității de tratament.

4. **Al patrulea motiv:** cu privire la cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță în fața Tribunalului

Admiterea unuia sau a celor două motive de anulare menționate în secțiunile A și B nu pot decât să se repercuteze asupra concluziei la care Tribunalul a ajuns la punctele 411 și 412 din hotărâre, potrivit căreia fiecare parte trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, hotărârea trebuie anulată și în măsura în care recurenta este obligată să suporte propriile cheltuieli de judecată efectuate în acțiunea principală în primă instanță, în cauza T-422/10, iar Comisia trebuie să fie obligată să suporte aceste cheltuieli de judecată sau cel puțin o parte a acestora.

5. **Al cincilea motiv:** cu privire la dreptul la protecție jurisdicțională într-un termen rezonabil. Încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

Trame consideră că Tribunalul nu și-a respectat obligația de a se pronunța într-un termen rezonabil asupra litigiului dedus judecării în fața sa de către recurentă în cauza T-422/10, încălcând, astfel, articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2015 – Regatul Spaniei/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-521/15)

(2015/C 406/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei (UE) 2015/1289 ⁽¹⁾ a Consiliului din 13 iulie 2015 de aplicare a unei amenzi în cazul Spaniei pentru manipularea datelor referitoare la deficit în Comunitatea Autonomă Valencia, sau

— în subsidiar, reducerea amenzii prin limitarea acesteia exclusiv la perioadele de după 13 decembrie 2011, data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 1173/2011 ⁽²⁾ și

— în orice caz, obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Încălcarea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1173/2011 și a articolului 2 alineatele (1) și (3) din Decizia 2012/678/UE ⁽³⁾ prin nerespectarea dreptului la apărare al Regatului Spaniei. Anterior deschiderii dosarului a avut loc o anchetă în afara procedurii prevăzute de Decizia 2012/678/UE. Astfel, au fost utilizate elemente obținute cu ocazia vizitelor care nu îndeplineau condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din această decizie, cu încălcarea dreptului la apărare al Spaniei.

Încălcarea dreptului la bună administrare în ceea ce privește compunerea echipei de anchetă. Faptul că aceleași persoane au participat și la procedurile prelabile nu este conform cu principiul imparțialității obiective. Echipa prezenta un risc întemeiat de părtinire confirmatorie și părtinire retrospectivă în privința evaluării indiciilor serioase și grave care au fost examinate înainte de deschiderea anchetei. Felul în care a fost compusă echipa de anchetă a compromis în mod obiectiv imparțialitatea acesteia.

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1173/2011, în măsura în care faptele nu constituie o manipulare sau o denaturare a datelor relevante referitoare la deficit și la datorie ca urmare a neglijenței grave sau intenției statului membru. În primul rând, faptele nu constituie o manipulare sau o denaturare statistică, ci este vorba de o simplă revizie a datelor privind deficitul și datoria explicată în mod clar și adecvat. În al doilea rând, datele care fac obiectul presupusei manipulări nu ar fi în niciun caz relevante în privința competenței de supraveghere care, conform articolelor 121 și 126 TFUE, aparține instituțiilor Uniunii. În ultimul rând, comportamentul Spaniei nu poate fi calificat drept neglijență gravă din moment ce autoritățile spaniole au fost cele care au detectat eroarea, au adus-o imediat la cunoștința Comisiei și au acționat cu maximă diligență și celeritate.

Lipsa de proporționalitate a sancțiunii în raport cu cadrul temporal de referință avut în vedere pentru calcularea acesteia. Perioada care face obiectul sancțiunii se limitează la datele cuprinse în notificările efectuate începând cu anul 2012, în ceea ce privește faptele care au avut loc începând de la 11 decembrie 2011, data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 1173/2011. Prin urmare, cuantumul de referință trebuie limitat la datele corespunzătoare facturilor contabilizate în anul 2011.

⁽¹⁾ JO L 198, p. 19.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1173/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro (JO L 306, p. 1).

⁽³⁾ Decizia delegată a Comisiei 2012/678/UE din 29 iunie 2012 privind anchetele și amenziile legate de manipularea datelor statistice în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1173/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea eficientă a supravegherii bugetare în zona euro (JO L 306, p. 21).

**Recurs introdus la 28 septembrie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șasea) din 15 iulie 2015 în cauzele conexe T-389/10 și T-419/10**

(Cauza C-522/15 P)

(2015/C 406/26)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi și V. Bottka, agenți)

Celelalte părți din procedură: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM), Ori Martin SA

Concluziile recurenței

Comisia solicită Curții:

- (i) anularea hotărârii atacate în măsura în care reduce cuantumul de bază al amenzii aplicate SLM, stabilind că decizia atacată nu ținuse seama de faptul că, pentru o parte a încălcării, SLM nu a participat la aspectul extern al Club Italia;
- (ii) anularea hotărârii atacate în măsura în care reduce cuantumul amenzii aplicate SLM la 1,956 milioane de euro și suprimă amenda aplicată SLM în solidar cu Ori Martin;
- (iii) în cadrul exercitării competenței sale de fond, recalcularea cuantumului amenzii care trebuie aplicată, în conformitate cu cererea Comisiei;
- (iv) obligarea reclamantelor din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- (i) Tribunalul a denaturat faptele considerând în mod eronat că cuantumul de bază al amenzii aplicate SLM în decizia atacată era de 19,8 milioane de euro, iar nu de 15,965 milioane de euro, astfel cum s-a stabilit în a doua decizie modificativă, din care 14 milioane de euro în solidar cu Ori Martin.
- (ii) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept referitoare la aplicarea normelor în materia răspunderii solidare pentru amenzi și la calculul plafonului de 10 %, întrucât a stabilit cuantumul final al amenzii aplicate SLM la 1,956 milioane de euro în temeiul limitei legale de 10 % din cifra de afaceri totală a SLM în cursul anului de referință stabilită la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽¹⁾. În speță, hotărârea ar fi trebuit să indice că SLM era obligată nu numai la plata a 1,956 milioane de euro cu titlu individual, ci și la plata a 13,3 milioane de euro suplimentare în solidar cu Ori Martin. Astfel, calculul plafoanelor trebuia efectuat diferit pentru SLM considerată în mod individual în ceea ce privește perioada din participarea sa la încălcare în care nu era deținută de Ori Martin (plafon calculat după cifra de afaceri mondială a SLM) și pentru SLM considerată în solidar cu Ori Martin în privința perioadei în care filiala era deținută de societatea-mamă (plafon calculat după cifra de afaceri mondială a Ori Martin, care nu a fost atins în speță).

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 7 octombrie 2015 – Gert Folk

(Cauza C-529/15)

(2015/C 406/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: Gert Folk

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2004/35/CE⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 și prin Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 (JO L 140 din 5 iunie 2009, p. 114) (Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător) se aplică și daunelor care, deși se produc și după data menționată la articolul 19 alineatul (1) din Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător, sunt cauzate ca urmare a exploatării unei instalații (hidrocentrală) autorizate și puse în funcțiune anterior acestei date și sunt acoperite de o autorizație acordată în temeiul legislației în domeniul apei?
- 2) Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător, în special articolele 12 și 13 din aceasta, se opune unei dispoziții naționale care împiedică persoanele titulare ale unui permis care le conferă drepturi de pescuit să inițieze o procedură de revizuire în sensul articolului 13 din Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu o daună adusă mediului în sensul articolului 2 punctul 1 litera (b) din directivă?
- 3) Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător, în special articolul 2 punctul 1 litera (b) din aceasta, se opune unei dispoziții naționale care exclude din noțiunea „daună adusă mediului” o daună care are efecte negative grave asupra stării ecologice, chimice sau cantitative sau asupra potențialului ecologic al apelor în cauză, în cazul în care dauna respectivă este acoperită de o autorizație acordată în aplicarea unei prevederi legislative naționale?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare:

În cazurile în care la acordarea autorizației în temeiul dispozițiilor legislației naționale nu au fost examinate criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE (sau dispozițiile naționale de transpunere a acesteia), pentru a stabili existența unei daune aduse mediului în sensul articolului 2 punctul 1 litera (b) din Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător, articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE este aplicabil în mod direct și trebuie să se verifice dacă criteriile prevăzute de această dispoziție sunt îndeplinite?

⁽¹⁾ JO L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE – Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei, JO L 102, p. 15, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 3, precum și prin Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006, JO L 140, p. 114.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2015 – Enosi Mastichoparaggon/OAPI – Gaba International (ELMA)

(Cauza T-309/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrarea internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală ELMA — Marca comunitară verbală anterioară ELMEX — Refuzul înregistrării — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 406/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Enosi Mastichoparaggon Chiou (Chios, Grecia) (reprezentant: A.-E. Malami, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: P. Geroulakos și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Gaba International Holding GmbH (Therwil, Elveția) (reprezențanți: G. Schindler, M. Zintler și P. Nagel, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 26 martie 2013 (cauza R 1539/2012-4) privind o procedură de opoziție între Gaba International Holding GmbH și Enosi Mastichoparaggon Chiou

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Enosi Mastichoparaggon Chiou la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 2263, 3.8.2013.

Hotărârea Tribunalului din 21 octombrie 2015 – Petco Animal Supplies Stores/OAPI – Gutiérrez Ariza (PETCO)

(Cauza T-664/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PETCO — Marcă comunitară figurativă anterioară PETCO — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Suspendarea procedurii administrative — Norma 20 alineatul (7) litera (c) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Motiv care nu susține concluziile — Interdicția de a se pronunța ultra petita — Inadmisibilitate”]

(2015/C 406/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Petco Animal Supplies Stores, Inc. (San Diego, California, Statele Unite) (reprezentant: C. Aikens, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: V. Melgar și O. Mondéjar Ortuño, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Domingo Gutiérrez Ariza (Malaga, Spania)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 7 octombrie 2013 (cauza R 347/2013-4), privind o procedură de opoziție între domnul Domingo Gutiérrez Ariza și Petco Animal Supplies Stores, Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Petco Animal Supplies Stores, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 112, 14.4.2014.

Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2015 – Hewlett Packard Development Company/OAPI (ELITEPAD)

(Cauza T-470/14) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ELITEPAD — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 406/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hewlett Packard Development Company LP (Houston, Texas, Statele Unite) (reprezentanți: T. Raab și H. Lauf, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 27 martie 2014 (cauza R 884/2013-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal ELITEPAD ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hewlett Packard Development Company LP la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2015 – Hewlett Packard Development Company/OAPI (ELITEDISPLAY)

(Cauza T-563/14) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ELITEDISPLAY — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 406/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hewlett Packard Development Company LP (Houston, Texas, Statele Unite) (reprezentanți: T. Raab și H. Lauf, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 mai 2014 (cauza R 1539/2013-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal ELITEDISPLAY ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hewlett Packard Development Company LP la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 351, 5.10.2014.

Acțiune introdusă la 13 mai 2015 – Vince/OAPI (ELECTRIC HIGHWAY)

(Cauza T-315/15)

(2015/C 406/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Dale Vince (Gloucestershire, Regatul Unit) (reprezentant: B. Longstaff, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „ELECTRIC HIGHWAY” – cererea de înregistrare nr. 010655819

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 3 martie 2015 în cauza R 1442/2014-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii formulate de reclamant în scopul de a se permite înregistrarea acestei mărci în întregime;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Interpretarea eronată a semnificației mărcii în ceea ce privește articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- Interpretarea eronată a serviciilor vizate care aparțin clasei 39;
- Semnificația mărcii pe care camera de recurs o interpretează nu descrie în niciun caz serviciile;
- Aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

**Acțiune introdusă la 11 septembrie 2015 – Huhtamaki și Huhtamaki Flexible Packaging Germany/
Comisia**

(Cauza T-530/15)

(2015/C 406/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Huhtamaki Oyj (Espoo, Finlanda) și Huhtamaki Flexible Packaging Germany GmbH & Co.KG (Ronsberg, Germania) (reprezentanți: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg și L. Titze, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (2) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care constată că Huhtamaki Oyj a încălcat articolul 101 TFUE prin faptul că a participat, în perioada indicată la articolul 1 alineatul (2) litera (d) din decizia Comisiei, la o încălcare a unică și continuă care a constat în mai multe încălcări separate, în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Spaniei, de la începutul încălcării, și al Portugaliei, din 8 iunie 2000;

- anularea articolului 1 alineatul (3) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care constată că reclamantele au încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE prin faptul că au participat, în perioadele indicate la articolul 1 alineatul (3) litera (c) din decizia Comisiei, la o încălcare unică și continuă care a constat în mai multe încălcări separate, în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren și al tăvițelor rigide pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Belgiei, al Danemarcei, al Finlandei, al Germaniei, al Luxemburgului, al Țărilor de Jos, al Norvegiei și al Suediei;
- anularea articolului 1 alineatul (5) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care constată că Huhtamaki Oyj a încălcat articolul 101 TFUE prin faptul că a participat, în perioadele indicate la articolul 1 alineatul (5) litera (d) din decizia Comisiei, la o încălcare unică și continuă care a constat în mai multe încălcări separate, în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Franței;
- anularea articolului 2 alineatul (3) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care aplică reclamantelor amenzi într-un quantum total de 10 806 000 de euro;
- anularea articolului 2 alineatul (5) din Decizia C(2015)4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 în cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, în măsura în care aplică Huhtamaki Oyj o amendă de 4 756 000 de euro;
- cu titlu subsidiar, reducerea substanțială a amenzilor aplicate reclamantelor și
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE întrucât a săvârșit erori vădite de fapt și de drept și a încălcat obligația de motivare, constatând că reclamantele s-au implicat în activități în legătură cu tăvițe din spumă de polistiren și tăvițe rigide în „Europa de nord-vest”, în perioada cuprinsă între 13 iunie 2002 și 20 iunie 2006, care, luate individual, pot fi calificate drept încălcări distincte ale articolului 101 alineatul (1) TFUE și, respectiv, ale articolului 53 din Acordul privind SEE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE, întrucât a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat obligația de motivare, constatând că reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă în legătură cu tăvițe din spumă de polistiren și tăvițe rigide în „Europa de nord-vest”, în perioada cuprinsă între 13 iunie 2002 și 20 iunie 2006.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat principiile proporționalității și egalității de tratament, propriile orientări privind calcularea amenzilor și obligația de motivare, prin faptul că a omis să ia în considerare, la stabilirea amenzii (amenzilor) care urmau a fi aplicate reclamantelor, împrejurări speciale care justificau reduceri ale amenzilor reclamantelor.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 1/2003 atunci când a considerat că Huhtamaki Oyj răspunde solidar, ca societate holding aflată în vârful grupului și, astfel, ca societate-mamă indirectă, pentru presupusa participare a fostelor sale filiale indirecte (i) la o încălcare unică și continuă în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul și care a acoperit teritoriul Franței, din 3 septembrie 2004 până în 24 noiembrie 2005, și (ii) la o încălcare unică și continuă în sectorul tăvițelor din spumă de polistiren pentru ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul, pe teritoriile Spaniei și Portugaliei (denumite împreună „Europa de sud-vest”) din 7 decembrie 2000 până în 18 ianuarie 2005. Huhtamaki Oyj nu a exercitat o influență decisivă asupra Huhtamaki France SA sau a Huhtamaki Embalagens Portugal SA în perioadele în discuție.

Acțiune introdusă la 11 septembrie 2015 – Coveris Rigid (Auneau) France/Comisia

(Cauza T-531/15)

(2015/C 406/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Coveris Rigid (Auneau) France (Auneau, Franța) (reprezentanți: H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg și L. Titze, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (5) din Decizia C (2015) 4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 privind cazul AT.39563 – Ambalaj alimentar destinat vânzării en detail, în măsura în care se constată că reclamanta a încălcat articolul 101 TFEU participând, în perioada indicată la articolul 1 alineatul (5) litera (d) din decizia Comisiei, printr-o încălcare unică și continuă constând în încălcări separate în sectorul caserolelor din polistiren pentru ambalajul alimentar destinat vânzării en detail care acoperă teritoriul Franței;
- anularea articolului 2 alineatul (5) din Decizia C (2015) 4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 privind cazul AT.39563 – Ambalaj alimentar destinat vânzării en detail, în ceea ce privește amenda de 4 756 000 de euro aplicată reclamantei și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Comisia a aplicat în mod eronat principiul răspunderii personale atunci când a stabilit răspunderea Coveris pentru pretinsa participare la o încălcare unică și continuă în sectorul caserolelor din polistiren pentru ambalajul alimentar destinat vânzării en detail în Franța. Împrejurările excepționale ale cazului impuneau o abordare holistică în ceea ce privește cele două părți ale cesiunii ONO Packaging către salariați sau, alternativ, aplicarea principiului continuității economice în ceea ce privește acea parte a cesiunii de active ale operațiunii. Pe această bază, Coveris nu putea fi considerată răspunzătoare pentru pretinsa încălcare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament făcând distincție între cea parte a cesiunii de active ale cesiunii ONO Packaging către salariați și partea cesiunii de acțiuni ale cesiunii ONO Packaging către salariați și divizând, așadar, răspunderea între persoane juridice (în speță Coveris și ONO Packaging Portugal SA) care aparțin unor întreprinderi separate atunci când a stabilit răspunderea pentru încălcările săvârșite de către una și aceeași întreprindere care a rămas intactă după cesiunea către salariați.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2015 – Ungaria/Comisia

(Cauza T-542/15)

(2015/C 406/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: D. Bonhage și F. Quast, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei C(2015) 4979 din 14 iulie 2015 privind suspendarea parțială a plăților intermediare de la Fondul european de dezvoltare regională și de la Fondul de coeziune pentru cheltuielile efectuate în programele Transport, Central Hungary, West Pannon, South Great Plain, Central Transdanubia, North Hungary, North Great Plain y South Transdanubia – CCI 2007HU161PO007, CCI 2007HU161PO003, CCI 2007HU161PO004, CCI 2007HU161PO005, CCI 2007HU161PO006, CCI 2007HU161PO009, CCI 2007HU161PO011, CCI 2007HU161PO001.
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa de conformitate a Deciziei C(2015) 4979 din 14 iulie 2015 privind suspendarea parțială a plăților intermediare de la Fondul european de dezvoltare regională și de la Fondul de coeziune cu Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO L 210, p. 25, Ediție specială 14/vol. 2, p. 64):
 - în opinia reclamantei, decizia atacată încalcă articolul 92 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006, întrucât cheltuielile în discuție nu au legătură cu o neregularitate gravă;
 - în continuare, reclamanta susține că autoritățile maghiare au pus în aplicare programe operaționale în conformitate cu dreptul Uniunii. În opinia reclamantei, beneficiarii au achiziționat lucrările și serviciile pentru punerea în aplicare a programelor în conformitate cu Directiva 2004/18/CE din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială 6/vol.8, p. 116);
 - în sfârșit, în opinia reclamantei, existența unei instalații de amestecare a asfaltului la o distanță determinată maximă de locație la momentul prezentării ofertei era un criteriu adecvat privind capacitatea tehnică în cadrul atribuirii lucrărilor de construcții de drumuri.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare:

- în opinia reclamantei, decizia atacată încalcă dreptul la apărare al Ungariei, întrucât Comisia nu a ținut seama de aspecte substanțiale de drept și de fapt pe care Ungaria le-a supus atenției acesteia înainte de adoptarea deciziei atacate;
- în plus, potrivit susținerilor reclamantei, în lipsa acestei neregularități, rezultatul procedurii ar fi fost diferit și prin urmare, încălcarea dreptului la apărare trebuie să atragă anularea deciziei atacate.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann și alții/ECHA

(Cauza T-543/15)

(2015/C 406/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Germania), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt), Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezențanți: K. Van Maldegem și M. Grunhard, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii drept admisibilă și întemeiată;
- anularea deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice privind includerea societății Oxea, stabilită în Germania, în calitate de furnizor de substanțe active, pe lista prevăzută la articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide;
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și
- având în vedere recursul pendinte în fața Camerei de recurs a ECHA, suspendarea procedurii în conformitate cu articolul 69, și în special în conformitate cu articolul 69 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, până la adoptarea de către Camera de recurs a ECHA a deciziei privind admisibilitatea recursului formulat în fața acesteia.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții susțin că, prin faptul că a autorizat includerea unei societăți pe lista prevăzută la articolul 95 din Regulamentul nr. 528/2012 cu privire la o anumită substanță, ECHA nu a aplicat legea. Având în vedere nerespectarea legii de către ECHA, reclamanții invocă următoarele trei motive:

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că ECHA a aplicat în mod eronat normele privind cerința potrivit căreia societatea trebuie să prezinte un dosar complet în conformitate cu articolul 95 din Regulamentul nr. 528/2012.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării întrucât ECHA a tratat în mod diferit societăți care se aflau în aceeași situație.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 62, 63 și 95 din Regulamentul nr. 528/2012 întrucât, contrar cerințelor acestui regulament, ECHA nu a asigurat condiții egale între societățile care au participat la programul de examinare a substanței în cauză și societățile care au fost *free-riders* [nu au participat la program și, așadar, nu au suportat costurile aferente, însă au beneficiat de pe urma acestuia].

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2015 – Bimbo/OAPI – ISMS (BIMBO BEL SIMPLY MARKET)

(Cauza T-571/15)

(2015/C 406/37)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bimbo, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: International Supermarket Stores (ISMS) SA (Croix, Franța)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „BIMBO BEL SIMPLY MARKET” – cererea de înregistrare nr. 10 335 321

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 17 iulie 2015 în cauza R 1297/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei camerei de recurs din 17 iulie 2015 în conformitate cu articolul 65 alineatul (3) din RMC, cu respingerea cererii de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 335 321 în totalitate;
- cu titlu subsidiar și doar în ipoteza în care capătul de cerere precedent este respins, anularea deciziei camerei de recurs din 17 iulie 2015;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5), a articolului 42 alineatele (2) și (3) și a articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2015 – Kozmetika Afrodita/OAPI – Núñez Martín și Machado Montesinos (KOZMETIKA AFRODITA)

(Cauza T-574/15)

(2015/C 406/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: slovena

Părțile

Reclamantă: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenia) (reprezentant: B. Grešak, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pedro Núñez Martín (Madrid, Spania) și Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care conține elementele verbale „KOZMETIKA AFRODITA” – cererea de înregistrare nr. 11 798 253

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 28/07/2015 în cauza R 2577/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea normei 50 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul nr. 2868/95.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2015 – Kozmetika Afrodita/OAPI – Núñez Martín și Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS)

(Cauza T-575/15)

(2015/C 406/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: slovena

Părțile

Reclamantă: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenia) (reprezentant: B. Grešak, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pedro Núñez Martín (Madrid, Spania) și Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care conține elementele verbale „AFRODITA COSMETICS” – cererea de înregistrare nr. 11 798 287

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 28/07/2015 în cauza R 2578/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea normei 50 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul nr. 2868/95.

Acțiune introdusă la 1 octombrie 2015 – Uribe-Etxebarria Jiménez/OAPI – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA)

(Cauza T-577/15)

(2015/C 406/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez (Erandio, Spania) (reprezentant: M. Esteve Sanz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „SHERPA”, marca comunitară nr. 10 000 339

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 iulie 2015 în cauza R 1135/2014-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI și, eventual, a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 63 alineatul (1), a articolului 64 alineatul (1) și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- Încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 și a normei 22 din Regulamentul nr. 2868/95;
- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2015 – POA/Comisia

(Cauza T-584/15)

(2015/C 406/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) (Latsia, Cipru) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei de a accepta cererea CY/PDO/0005/01243 introdusă de autoritățile Republicii Cipru pentru motivul că îndeplinește condițiile definite prin Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1), astfel cum sunt prevăzute la articolul 50 alineatul (1) din acest regulament, și de a efectua publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sub referința JO C 246, p. 12;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a Comisiei cu privire la conformitatea cererii CY/PDO/0005/01243 cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
 - Cererea CY/PDO/0005/01243 se îndepărtează de la standardul CYS 94 (partea 1 și 2) 1985 privind conținutul de lapte utilizat în procesul de producție a brânzei „Halloumi”.
 - Cererea CY/PDO/0005/012 încalcă articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu a verificat conformitatea cererii CY/PDO/0005/012 cu procedura prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
 - Nu s-a acordat un termen rezonabil pentru exercitarea dreptului la o cale de atac.
 - Autoritățile naționale nu au examinat în mod adecvat obiecția invocată de reclamantă.

Acțiune introdusă la 5 octombrie 2015 – Monster Energy Company/OAPI (GREEN BEANS)

(Cauza T-585/15)

(2015/C 406/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Company (Corona, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „GREEN BEANS” – cererea de înregistrare nr. 11 410 801

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 22/07/2015 în cauza R 3002/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- trimiterea cauzei spre reexaminare Camerei a doua de recurs pentru pronunțarea unei decizii cu privire la fondul cererii reclamantei de *restitutio* în legătură cu Decizia Camerei întâi de recurs din 2 decembrie 2013 în cauza R 1530/2013-1
- obligarea OAPI la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolelor 58, 65 alineatul (5), 75, 81 alineatul (1) și 81 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea Normei 65 din Regulamentul nr. 2868/95.
-

Acțiune introdusă la 8 octombrie 2015 – Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret/OAPI – NBC Fourth Realty (NaraMaxx)

(Cauza T-586/15)

(2015/C 406/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (Osmangazi-Bursa, Turcia) (reprezentanți: M. López Camba, L. Monzón de la Flor, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: NBC Fourth Realty Corp. (North Las Vegas, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „NaraMaxx” – cererea de înregistrare nr. 11 142 461.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 27 iulie 2015 în cauza R 1073/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care menține admiterea opoziției B 2122938;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi;
- obligarea NBC Fourth Realty Corp. la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 octombrie 2015 – Stichting Accolade/Comisia

(Cauza T-598/15)

(2015/C 406/44)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Stichting Accolade (Drachten, Țările de Jos) (reprezentanți: H. de Boer și J. Abma, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 30 iunie 2015, C(2015)4411 final privind ajutorul de stat 34676 (2015/NN) – Țările de Jos (vânzarea de terenuri de către Municipalitatea Harlingen la prețuri pretins mai mici decât prețul pieței);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe împrejurarea că Comisia a redus în mod eronat plângerea reclamantei la o mică parte din tranzacția funciară totală care a fost încheiată între Municipalitatea Harlingen și Ludinga VG.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe neaplicarea, sau cel puțin pe aplicarea eronată, a criteriului investitorului privat. Comisia ar fi analizat tranzacția utilizând în mod eronat un interval de valori cuprins între 14 și 24 de euro.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că datele și temeiurile care au servit drept bază prețurilor care alcătuiesc acest interval de valori al Comisiei ar fi inconciliabile. Astfel, tranzacțiile de referință nu ar fi comparabile cu tranzacția în litigiu.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe modalitatea de verificare a prețului eronat în privința acestui interval de valori.
 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor susținute în ceea ce privește avantajele indirecte.
 6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o concluzie eronată a Comisiei în ceea ce privește măsura contestată de reclamantă.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 27 octombrie 2015 – Labiri/Comitetul Regiunilor

(Cauza F-81/14) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de promovare 2013 — Decizie de a nu o promova pe reclamantă — Articolul 45 alineatul (1) din statut — Compararea meritelor)

(2015/C 406/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial J.-N. Louis, D. de Abreu Caldas și R. Metz, avocați, ulterior J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke și T. Van Lysebeth, avocați)

Pârât: Comitetul Regiunilor al Uniunii Europene (reprezentanți: J. C. Cañoto Argüelles și S. Bachotet, agenți, asistați inițial de B. Cambier și de G. Ladrière, avocați și ulterior de B. Cambier și de T. Cambier, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu o promova pe reclamantă în gradul următor (AD 13) în cadrul exercițiului de promovare 2013 al Comitetului Regiunilor (CoR).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Labiri suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comitetul Regiunilor al Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014, p. 32.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 29 octombrie 2015 – Xemakis/Comisia

(Cauza F-52/15) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Pensionare din oficiu — Vârsta de pensionare — Cerere de prelungire a activității — Articolul 52 al doilea paragraf din statut — Refuzul de a prelungi perioada de activitate — Interes de serviciu)

(2015/C 406/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Yannis Xemakis (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Ehrbar, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care a fost respinsă cererea de prelungire a activității depuse de reclamant și, prin urmare, prin care s-a confirmat pensionarea din oficiu a acestuia din urmă la 31 octombrie 2014 și cerere de despăgubire cu dobânzile aferente pentru prejudiciul material pretins suferit, precum și suma de un euro simbolic pentru repararea prejudiciului moral invocat

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Domnul Xenakis suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 190, 8.6.2015, p. 38.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Judecător unic) din 27 octombrie 2015 – Ameryckx/
Comisia**

(Cauza F-140/14) ⁽¹⁾

**(Funcție publică — Agent contractual — Grupă de funcții — Încadrare — Excepție de inadmisibilitate —
Noțiunea de act care lezează — Decizie de confirmare — Fapt nou și esențial — Inadmisibilitate vădită)**

(2015/C 406/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marianella Ameryckx (Rhode-Saint-Genèse, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care se refuză reconstituirea carierei reclamantei prin reclasarea acesteia, de la 1 martie 2005, într-o grupă de funcții superioară și cerere de reparare a prejudiciului material și moral pretins suferit

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Doamna Ameryckx suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 65, 23.2.2015, p. 55.

Acțiune introdusă la 19 octombrie 2015 – ZZ/Comisia**(Cauza F-91/15)**

(2015/C 406/48)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: J.-N. Louis, N. de Montigny, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei Comisiei de a aplica clauza de rezervă medicală prevăzută la articolul 32 din RAA în măsura în care prin aceasta se refuză să i se acorde reclamantului o alocație de invaliditate, precum și repararea prejudiciului moral pretins suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziilor Comisiei din 16 septembrie 2014 de aplicare a rezervei medicale prevăzute la articolul 32 din RAA și de a refuza să i se acorde reclamantului dreptul de a beneficia de alocația de invaliditate;
- obligarea Comisiei Europene la plata către reclamant a unei sume de 50 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit și la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 12 octombrie 2015 – ZZ/Comisia**(Cauza F-132/15)**

(2015/C 406/49)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* ZZ (reprezentanți: J.-N. Louis și N. de Montigny, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei Comisiei de aplicare a clauzei privind rezerva medicală prevăzută la articolul 32 din RAA, cu efect retroactiv, începând de la data angajării reclamantei în cadrul Comisiei și de suspendare a garanțiilor în caz de invaliditate sau de deces și, pe de altă parte, a deciziei de a o exclude de la orice recrutare de către Comisie pe o perioadă de șase ani de la data încetării ultimului său contract.

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziilor autorității abilitate să încheie contractele de muncă (AAIC) privind, pe de o parte, aplicarea cu efect retroactiv împotriva reclamantei a rezervei medicale prevăzute la articolul 32 din RAA și suspendarea garanțiilor în materie de invaliditate sau de deces și, pe de altă parte, excluderea reclamantei de la orice recrutare de către comisie pe o perioadă de șase ani.
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO